

Tiedonantoja

Sylvia yhdistyksen työalalta.

Sylvia yhdistyksen vuosikertomus toimintavuodelta 1897 —1898, annettu vuosikokoukseen.

Sylvia yhdistyksen kolmas työvuosi on enemmän kuin yhdessä suhteessa ollut merkkivuosi.

Hallituksen ensimmäisiä tehtäviä oli kokouksessa, johon oli kutsuttu muitakin asianharrastajia, tuumia kuinka yhdistys sopivalla ja arvokkaalla tavalla voisi osoittaa kunnioitustaan kunniapuheenjohtajalleen Zakarias Topeliukselle tämän 81 syntymäpäivänä. Puheenjohtajan ehdotuksesta päätettiin vapaaehtoisella 10 pennin keräyksellä koululasten keskuudessa koota rahasumma käytettäväksi eläinsuojelustyön edistämiseksi Suomen lasten keskuudessa, joka summa sitten ajottiin valtioneuvos Topeliuksen syntymäpäivänä jättää hänelle pyynnöllä, että hän määräisi kuinka se olisi käytettävä tarkoitukseensa. Kiertokirjeillä oli opettajia ja opettajattaria pyydettyä kouluihinsa välittämään keräystä. Hallituksen pyynnöstä otti neiti O. von Fieandt huolekseen keräytyvien varain kokoamisen. Opettajien ja opettajattarien auttelijaisuutta ja lasten innostusta on kiittäminen siitä, että yritystä niin vilkkaasti kannatettiin. Määrättyyn päivään oli keräytynyt 1,404 markan 63 pennin suuruinen summa; useat avustuksiin liitetyt lausunnot ilmaisivat innostusta asiaan. Rahat, sulettuina silkillä sisustettuun vaaleanharmaaseen nahkasalkkuun, johon ruotsiksi ja suomeksi oli hopealla painettu sanat: »Suomen lapsilla», jättivät yhdistyksen puheenjohtaja ja sihteeri valtioneuvos Topeliukselle, sekä luettelon kouluista, jotka olivat rahojia lähettäneet. Z. T:ta näytti tämä lasten kunnianosotus syvästi liikuttavan; hän virkkoi: »Tämän saa Sylvia yhdistys».

Samalla jätettiin ijäkkäälle juhlijalle kirjanen: »Mielellä eläinsuojelusiassa lausunut Z. Topelius, Sylvia yhdistyksen toimesta koonnut ja julaissut Uno Stadius». Pieni kirjanen oli oleva »kunnioituksen ja kiittollisuuden tervehdys» Z. Topeliukselle »kaikilta niiltä, joille eläinsuojelun ystävä Topelius on kokenut opettaja, hyvä esikuva, väsymätön kehottaja».

Yhdistyksen äänenkannattajaa »Sylviaa» lahjoitettiin juhlijalle tilaisuutta varten toimitettu »Topeliuslehti» korukansissa.

Mutta eivät mitkään kunnioituksen ja rakkauden osotukset voineet piddättää luonamme rakasta Z. T:tamme. — Tuskin olivat hänen 80-vuotis juh-lansa riemusäveleet hälvenneet, kun jo kaikui hautauskellot hänen maahanpani-jaisissaan. Eläinsuojelustyö maassamme menetti paraimman tukensa, innokkaim-man, älykkäimmän puoltajansa. Tässä ei ole kuitenkaan oikea paikka puhua siitä mitä Z. T. siinä suhteessa on toiminut ja minkä arvoinen hänen toimin-tansa on ollut. Lähetyistö, johon kuului neidet O. v. Fieandt ja E. Sohlman sekä rouva J. Stadius laskivat Sylviayhdistyksen puolesta kukkaslyyryn Z. To-peliuksen arkulle.

Yllä mainittu Suomen lasten keräämä rahasumma eläinsuojelustyön edis-tämiseksi lasten keskuudessa on, valtioneuvos Topeliuksen lausuman toivomuk-sen mukaan, jätetty Sylviayhdistyksen johtokunnalle. Rahasumma, johon on lisätty kaksi kouluista tullutta avunlisää sekä puheenjohtajan antama lahja, tekee korkoineen tätä nykyä tuhatviisisataa (1,500) markkaa.

Tämä valtioneuvos Topeliuksen toimenpide, uusi todiste siitä luottamuk-sesta ja myötätuntoisuudesta, jota hän osotti Sylviayhdistyksen pyrinnoille, on ke-hoitettava sitä pysymään koossa ja, ohjeenaan: »oikeutta kaikille», innostuttava sitä edelleenkin työskentelemään hänen viittaamaansa suuntaan, nim. kasvatta-maan nuorisoa rakastamaan ja lempeydellä kohtelemaan heikompia olentoja.

Yhdistyksen toimesta sen puheenjohtajan julkaisemaa kirjasta »Mietel-miä eläinsuojelusasiassa lausunut Z. Topelius» ovat tilanneet seuraavat eläin-suojelusyhdistykset, nim. Vaasan 150 kpl., Turun 200, Porin 100, Kokkolan 100 ja Tammisaaren 100 kpl. Lämminsydäminen eläinten ystävä, rouva Thyra Jurvelius on tilanut 100 kpl. ja lehtori Hugo Bergroth 200 kpl. Yhdistyksen toimesta ja sen hyväksi on Lars Hökerbergin kustannuksella Tukholmassa ilmes-tynyt uusi painos Mietelmiä eläinsuojelusasiassa nimellä: »Vi och de värnlösa» (Me ja turvattomat). Yhdistys on myöskin pitänyt huolta että kirjanen on ilmes-tynyt suomeksi Verner Söderströmin kustannuksella Porvoossa. Niinikään ollaan aikeissa julaista teos saksankielisenäkin.

Uusia Sylviapiirejä ovat vuoden kuluessa perustaneet: maisteri J. E. Ros-berg Oulussa, nti J. Laakso Nivalassa, hrat Sundberg ja Alb. Grönlund Käki-salmessa, nti Anna Forsten Viipurissa, nti K. Vestergren Uudessakaupungissa, rehtori Dahlström Tampereella, nti A. Ljungberg Paraisten Malmilla, nti Olga Holmström Strömforsin tehtaalla, nti L. Svanbäck Kontiolahdella, herra A. Val-lenius Vihdissä, hra P. Kontio Kuhmoniemiellä, hra J. Rosenback Mörtmarkissa, hra O. Krook Oravaisissa, nti J. Söderholm Kemiössä, kirkkoherra Holmén Kivi-maassa, nti R. Invenius Kaskisissa, nti Hedvig Forssman, pastori A. Candelin ja nti M. Gustafsson Salossa, hra M. Markkunen Ristiinassa, hra A. Jakobsson Kruunupyssä, nti H. Wettervik Teiskossa, nti A. Alopæus Joensuussa, hra A. Mäkinen Suistamossa, hra J. P. Luukas Taavetissa, nti E. Torkkeli Lahdessa, nti G. Frietsch, ndet N. Lemberg ja S. Björni Turussa, sekä hra Hugo Ruotzi Kotkassa. Kaikkiaan on vuoden kuluessa jaettu 3,455 Sylviamerkkiä. Lapsia on yhdistyksessä kaikkiaan 17,785.

Selontekoja Sylviapiirien toiminnasta maaseudulla on tullut seuraavista paikoista:

Turusta (Ruotsalaisten piirien asiamies neiti Gerda Frietsch). Jäsenluku jakautuu seuraaviin piireihin: Ruotsalainen tyttökoulu 141, ruots. klassillinen lyseo 28, Heurlinin koulu 57, Turun yhteiskoulu 80, Wianderin koulu 54, neiti Dührin koulu 21, neiti Bergmanin koulu 49, ruots. kansakoulut 500, yhteensä 930 jäsentä. Aikuisten jäsenten luku 40. Z. Topeliuksen kuoleman tähden ei pidetty mitään Sylviajahlaa. Yhdistyksen äänenkannattajaa Sylviaa on tilattu 70 vuosikertaa ja 300 Topeliuslehteä.

Joensuusta (Asiamies neiti Aina Alopæus). Sylviayhdistyksen asioita hoitaa Joensuussa viisihenkinen valiokunta, jossa tohtori K. Cannelin on puheenjohtajana. Joensuun piireihin kuuluu kaikkiaan 160, aikuisia on 39. Joensuun piireillä oli toukokuun 18 p:nä yhteinen kevätjuhla ulkoilmassa. Ohjelmaan kuului puheita, soitantoa, laulua, lausuntoa, satu sekä urheilukilpailuja ja leikkejä. Herättääkseen nuorisossa harrastusta luonnon tutkimiseen ja saadakseen nuoret toimimaan Sylviayhdistyksen tarkoituksen mukaisesti, oli Sylviavalioikunta Joensuussa päättänyt panna toimeen palkintokilpailun. Siinä tarkoituksessa jaettiin Sylviajahlassa seuraava painettu kiertokirje:

Joensuun Sylvia-piirien jäsenille.

Ensimmäinen § Sylviayhdistyksen säännöissä kuuluu:

Sylviayhdistyksen, jonka miellause oikeutta kaikille on oleva ohjeena koko sen vaikutukselle, tarkoituksena on:

a) toimia maan kasvavan nuorison keskuudessa, herättääkseen oikeudentuntoa ja rak kaudta Jumalan luomiin olentoihin ja tekoihin;

b) levittää tietoa eläinten ja kasvien elämästä ja soveliaimmasta tavasta niiden hoitamiseksi;

c) hyvien neuvon ja esimerkkien, sopivan kirjallisuuden levittämisen, samoin kuin esitelmien, huvimatkojen ja ulkona luonnonvapaudessa vietettävien juhlien kautta herättää mieltymystä luontoon, vastustaa armottomuutta, eläinrääkkäystä ja hävityshalua, sekä siten myöskin tavallaan ottaa osaa yleiseen kansansivistystyöhön.

Kehoittaakseen yhdistyksen jäseniä, varsinkin koulunnuorisoa yhä tehokkaammin ja innokkaammin työskentelemään tässä §:ssä mainittuun suuntaan on Joensuun sylviapiirin keskusjohtokunta päättänyt ensi syksynä sopivalla tavalla (esim. luonnontieteellisen kirjallisuuden ja kamisella) palkita sellaisia yhdistyksen jäsenien töitä ja toimia, jotka tavalla tai toisella kuuluvat yhdistyksen vaikutusalaan ja osoittavat erityistä intoa ja harrastusta sen ohjelman toteuttamiseen.

Semmoisia toimia, jotka voivat palkintoja jaettaessa tulla kysymykseen, ovat esim.

- 1) puiden ja pensaiden istutus;
- 2) kuivatut kasvit (joko kasvitieteellisesti herbarioiksi järjestettyinä tai taitehikkaasti paperille liimattuina taikka vihkoihin solmittuina);
- 3) pienten puu- tai kasvitahain hoito;
- 4) havaintoja kasvien kukkimisajasta ja näiden havaintojen kirjaanpano;
- 5) lintujen pesäpönttöjen teko ja hoito;
- 6) havaintoja muuttolintujen tulo- ja lähtö-ajoista ja niiden kirjaanpano.

Sitä paitsi voidaan myös palkittavaksi jättää omiin havaintoihin perustuvia kirjallisia kertomuksia eläin- ja kasvimaailmasta, esim. jostain pesivästä lintuparista (pesänteko, muniminen, hautominen, poikasten ruokkiminen y. m.); muurahaisten tai hämähäkkien elämästä; jonkun linnun tai muun eläimen elämäntavoista; hyönteisten kehitymisestä; jonkun (viljellyn tai viljelemättömän) kasvin kehitymisestä, (itäminen, sikkalehdet, kukkiminen, hedelmänteko y. m.).

Huom! Kaikista sellaisista töistä ja toimista, joita palkintolautakunta ei ole tilaisuudessa suorastaan itse tarkastamaan, on palkinnon hakijan annettava luotettavien henkilöiden (esim. vanhempien) oikeaksi todistama kirjallinen kertomus. Palkittavaksi aiottu työt ja toimet ovat ilmoitettavat asianomaisen koulu-toimikunnan puheenjohtajalle ennen lokakuun loppua.

Kilpailun tuloksista ei ole vielä tullut tietoa.

Yhdistyksen äänenkannattajaa on Joensuuhun tilattu 20 vuosikertaa suomalaista Sylviaa ja 100 kpl. »Sylvian Kevätlehteä» 1898.

Aahdesta (Asiamies neiti Emma Torkkeli). 325 uutta jäsentä on yhtynyt Sylviayhdistykseen. Nykyjään ovat he jakautuneina neljään eri piiriin, joista

jokainen pitää huolen itsestään, ainoastaan keväällä tekevät he yhdessä huviretken tai viettävät juhlaa luonnon helmassa. Tänä vuonna ei sellaista juhlaa kumminkaan ole voitu toimeen panna myöhäisen kevään tulon tähden. Asiamiehen piirissä jätettiin jäsenten tehtäväksi valmistaa mukavia paikkoja lintujen pesimistä varten sekä suojelemaan lintuja ja hoitamaan eläimiä ja kasveja, poikien tehtäväksi määrättiin pesintäpönttöjen valmistaminen j. n. e. Syksyllä toivomme saavamme lisävoimia yhteistyöhön. Yhdistyksen äänenkannattajaa on Lahteen tilattu 12 ruotsalaista ja 90 suomalaista vuosikertaa sekä 45 kpl. Sylvian Kevätlehteä.

Udestakaupungista (Asiamies neiti Kerstin Westergren). Sylviayhdistys on saavuttanut vilkasta kannatusta. 175 Sylviamerkkiä on jaettu ja noin 40 täysikasvuista jäsentä on kirjoittautunut. Kesäkuun 8 p:nä vietettiin lasten juhla Salmin tilalla. Yhdistyksen äänenkannattajaa on tilattu 1 vuosikerta ja 100 suomalaista Kevätlehteä.

Raumalla (Asiamies neiti Lydia Rancken). Keväällä 1897 perustettiin Raumalla Sylviayhdistyksen haaraosasto. Siihen liittyi 371 jäsentä, nimittäin 7 opettajaa ja 364 oppilasta ylemmästä ja alemmasta kansakoulusta, valmistavasta koulusta ja yhteislyseosta.

Vuonna 1898 on Sylviayhdistykseen liittynyt 104 uutta jäsentä, kaikki tšekäläisten koulujen oppilaita. Toukokuun lopussa oli aikomus viettää pientä juhlaa luonnon helmassa ja määrättiinkin jo päivä sitä varten, mutta kun ilma sattui olemaan epäsuotuisa, siirrettiin juhla syksyksi.

Syyskuun 14 päivänä marssivat Sylviayhdistyksen pienet jäsenet opettajineen eräälle kaupungin läheisyydessä olevalle kentälle. Etupäässä kannettiin soma, tilaisuutta varten tehty lippu. Joukon saavuttua juhlakentälle, puhui eräs opettaja lapsille yhdistyksen tarkoituksesta ja lausui heille sydämmellisiä ja lämpimiä kehoituksia aina suojelemaan ja hyvin kohtelemaan eläimiä. Sitten kerrottiin Z. Topeliuksen kirjoittama kertomus »Omaisemme» sekä lausuttiin hänen runonsa »Peipon kehtolaulu». Sillä välin lauloivat lapset yhteisesti koulussa opittuja pieniä lauluja. Tämän jälkeen hajaannuttiin eri ryhmiin ja huviteltiin leikillä ja juoksulla. Lopuksi yhtyivät kaikki taas ja lauloivat yhteisesti »Maamme», jonka jälkeen marssittiin kotiin, kukin tyytyväisenä tähän vaatimattomaan juhlaan.

Kotkasta (Asiamies herra Hugo Ruotzi). Paitsi Kotkan kaupungissa on myöskin sen ympäristöllä olevissa kouluissa muodostettu Sylviapiirejä. Kaikki täällä olevat koulut ovat nim. niin lähellä toisiaan, että ne voivat työskennellä yhdessä ja panna toimeen yhteisiä juhlia ja retkeilyjä. Toivottava on, että tämä suosittava asia saavuttaisi Kotkassa hyvän menestyksen. Sylviapiiriin Hallan sahalla kuuluu 150 jäsentä, Sunilassa 86, Tavastilassa 26 (muodostanut opettaja M. Moisio), Kotkan ruotsalaisessa yhteiskoulussa on 111 (johtaja neiti Vendell), ja Hurukselassa 50 jäsentä (johtaja opettaja V. Vuorio). Kesäkuun 1 p:nä vietettiin saarella Kymijoessa Sylviajuhla, jossa läsnä olivat Hallan ja Sunilan koulujen Sylviapiirit, noin 200 lasta. Esitelmiä pitivät hrat J. Helenius ja H. Ruotzi. Ohjelmaan kuului laulua, leikkejä, lausuntoa y. m. Lapsille tarjoiltiin vehnäleipää. Hurukselan kansakoululla jaettiin tutkinnossa ilmaiseksi Sylvialehtiä.

Kotkaan on tilattu 10 vuosikertaa ruotsalaista ja 5 vuosikertaa suomalaista Sylviaa sekä 500 suomalaista ja 150 ruotsalaista Kevätlehteä.

Muista piireistä ei ole lähempiä tietoja saapunut.

Sylviayhdistyksen johtokunta on tilannut 50 vuosikertaa Sylviaa vuodelta 1898 ja 2,000 Sylvian joululehteä ilmaiseksi jaettaviksi kansakoululapsille.

Yhdistys on Sylvian toimitukselta saanut 50 vuosikertaa Sylviaa v. 1898 sekä 700 Topeliuslehteä ja 500 Kevätlehteä samalta vuodelta. Sitäpaitsi on toimitus ilmaiseksi jakanut 2,000 kpl. vuodelta 1897.

Johtokunnalle on saapunut kysymys eikö Sylviayhdistys tahtois ottaa osaa yleiseen eläinsuojeluskokoukseen, jonka Helsingin eläinsuojelusyhdistys panee toimeen täällä kesäkuun alussa v. 1899. Johtokunta om jättänyt kysymyksen vuosikokouksen päätettäväksi.

Yhdistyksen johtokuntaan ovat vuoden kuluessa kuuluneet neiti O. von Fieandt (valittu hra Kronströmin sijaan, joka ajan puutteen tähden on luopunut toimesta), nti Esther Sohlman, rva Julia Stadius (sihteeri ja rahastonhoitaja), hra Uno Stadius (puheenjohtaja), nti Sofia Streng ja nti H. Tavaststjerna.

Wuosikokous marraskuun 19 p:nä 1898.

Kun puheenjohtaja, kansanopistonjohtaja Uno Stadius oli avannut kokouksen ja lukenut vuosikertomuksen, tehtiin selkoa tilintarkastajain hyväksymästä rahastonhoitajan kertomuksesta, jonka jälkeen nti Elin Åkesson valittiin puheenjohtajaksi, johtokunta poistui ja sille myönnettiin täydellinen vastuunvapaus. Tämän jälkeen toimitettiin vaali kahden eroomisvuorossa olevan johtokunnan jäsenen sijaan, ja tulivat nämä uudelleen valituiksi. Nyt kuluvana vuotena kuuluvat siis johtokuntaan neidit O. v. Fieandt ja E. Sohlman, rva J. Stadius, herra U. Stadius, nti S. Streng ja nti H. Tavaststjerna. Tilintarkastajiksi valittiin nti Hanna Kullhem ja hra Gösta Sundholm ja heidän varamiehikseen neidit A. v. Konow ja A. Norring.

Puheenjohtaja ilmoitti että ne 1,404 mk 63 p., jotka Suomen lapset olivat antaneet valtioneuvos Z. Topeliukselle hänen täyttäessään 80 vuotta eläinsuojelustyön edistämiseksi lasten keskuudessa, oli Z. T:n kuolinpesä, vainajan toivomuksen mukaan, jättänyt Sylviayhdistykselle »käytettäväksi sillä tavalla kuin se katsoo sopivimmaksi täyttääksensä antajan toivomuksen». Rahasumma oli korkojen, kahden koulun lähettämän ja puheenjohtajan antaman raha-avun kautta kasvanut 1,500 mkaan. Sylviayhdistyksellä oli valta lahjoituskirjelmän sananmuodon mukaan päättää varojen käyttämisestä, mutta halusi se kum-

minkin kuulla myöskin muiden yhdistyksen jäsenten mielipidettä asiassa, ja oli siinä tarkoituksessa lykännyt kysymyksen vuosikokoukseen.

Rva Stadius ehdotti että Sylviayhdistyksen olisi ikuistutettava valtioneuvos Z. Topeliuksen muisto etupäässä perustamalla lahjoitetuista varoista pysyväinen rahasto, joka samalla olisi yhdistykselle varmana perustana ja muodostaisi sille vahvan tuen vastaisessa menestyksellisessä toiminnassa. Rahaston nimeksi paraiten soveltuisi Z. Topeliuksen *Sylviarahasto*.

Ehdotus hyväksyttiin yksimielisesti. Kuitenkin olivat kaikki sitä mieltä, että ainoastaan pienempi määrä varoista olisi pantava rahastoon ja loput varattavat tarpeen mukaan käytettäväksi yhdistyksen harrastuksen edistämiseksi, joita tähän asti varojen puutteessa suuressa määrin on täytynyt supistaa ja hajoittaa, ja juuri nyt alussa tarvittiin varoja.

Tällaisten olosuhteiden vallitessa ja kun korot olivat riittämättömät mainittavassa määrässä hyödyttämään yhdistyksen tarkoitusta, ei ollut syytä olettaa menettelevänsä vastoin lahjoittajan tahtoa edistää eläinsuojelustyötä kiinnittämällä siihen ne varat, jotka hän tarkoitusta varten oli lahjoittanut, ja joiden avulla yhdistys oli tilaisuudessa saamaan toimintansa hedelmiä tuottavaksi; sellaista toimenpidettä ei pidetty niinkään tärkeänä, kun pysyväinen rahasto olisi etupäässä tarkoitettu Topeliuksen muiston ikuistuttamiseksi ja siten oli ihan teellinen toimenpide, jonka täytäntöön pano ei riippunut rahamäärän suuruudesta, ja sitäpaitsi voi olettaa, että kun alku kerran oli pantu, se vastaisten avustusten ja lahjoitusten kautta tulisi kasvamaan. Tässä suhteessa olivat kaikki läsnäolijat yksimieliset ja sentähden päätettiin käyttää kolmas osa eli viisisataa (500) mk pysyväiseksi rahastoksi, jolla nimenä tulee olemaan Z. Topeliuksen *Sylviarahasto*, ja loput tuhat (1,000) mk tarpeen mukaan yhdistyksen tarkoituksen edistämiseksi — eläinsuojelutyön hyväksi Suomen lasten keskuudessa.

Tämä jälkeen ryhdyttiin keskustelemaan siitä millä tavalla Sylviayhdistyksen sillä tavoin saamia rahoja olisi käytettävä, niin että niillä saavutettaisiin mahdollisimman paraat tulokset. Asiassa tehtiin seuraavat ehdotukset:

1) Että varat käytettäisiin pienehköiksi stipendeiksi tai lahjoiksi kehoitukseen kansakoululapsia laittamaan ja kunnossa pitämään lintulautoja ja pesintäpönttöjä pikkulinnuille.

Ehdotus, joka näytti suosittavalta, kun Z. Topelius aina niin paljon oli pitänyt pikkulinnuista, käytännöllisistä syistä oli pidettävä epäkäytännöllisenä, sillä, vaikkakin siihen koko rahamäärä käytettäisiin, ainoastaan pieni osa Suomen kansakouluista tulisi osalliseksi mainituista stipendeistä; sekin mielipide lausuttiin, ettei varoja pitäisi käyttää eläinystävyyden *palkitsemiseksi*, jota kyllä pedagogisesti voitiin pitää oikeana, vaan olisi niitä käytettävä eläinsuojelutiedon ja herätyksen *levittämiseksi*.

2) Että varoja käytettäisiin myöskin kotieläinten eikä ainoastaan pikkulintujen suojelemiseksi.

Ehdotus saavutti kannatusta; mainittiin, että Topelius viime aikoina oli luopunut Kevätyhdistyksen mielipiteestä, joka tarkoitti ainoastaan lintujen suojelemista, ja vakaasti oli esittänyt sitä, että lasten oikeudentunto oli ulotuttava kaikkiin eläimiin: — »oikeutta kaikille».

3) Että varat käytettäisiin yhdistyksen äänenkannattajan levittämiseksi laajoihin piireihin.

Ehdotusta puolustettiin innokkaasti, sillä ei minkään katsottu niin suuressa määrässä herättävän eläinrakkautta kuin eläinystävällisen kirjallisuuden. Valtioneuvos Topeliuskin oli kehottanut julkaisemaan lasten eläinsuojeluslehteä, esittänyt mihin suuntaan se olisi toimitettava ja aina lämpimästi sitä avustanut. Viimeisen kertomuksensa, jonka hän kirjoitti ennen kun kynä putosi hänen kädestään, kirjoitti hän Sylvian Topeliuslehteen; se oli nimeltään »Omamme».

4) Että neuvoja ja ohjeita lintulautain ja pesintöpönttöjen valmistamisesta olisi jaettava niin useihin kansakouluihin kuin mahdollista.

Tätä ehdotusta puolustettiin lämpimästi, ja pidettiin sitä käytännöllisenä ja huokeana keinona ensimmäisen ehdotuksen toimeenpanemiseksi.

5) Että avustettaisiin Sylviäjuhlien toimeenpanoa.

Tämä ehdotus raukesi samasta syystä kuin ensimmäinenkin ehdotus. Varat eivät nimittäin mitenkään riittäisi kaikkien Sylviapiirien avustamiseksi raha-avulla ja olisi kerrassaan mahdotonta jakaa niitä tasapuolisesti. Kun täysikasvuisten jäsenten vuosimaksuja maaseudulla ei tarvitse lähettää johtokunnalle Helsinkiin, niin voitiin kokouksen mielestä näitä varoja edullisesti käyttää Sylviäjuhliin. Paikkakunnilla, joissa Sylviayhdistyksellä oli innokasta kannatusta, ei juhlien toimeenpanemista varten ollut varoja puuttunut.

6) Että Sylviapiirien asiamiehille maaseudulla olisi annettava tilaisuus lausua mielipiteensä esitetyistä ehdotuksista, kuin myöskin että he puolestaan tekisivät ehdotuksiansa.

Hyväksyttiin yksimielisesti.

Puheenjohtaja luki Helsingin eläinsuojelusyhdistykseltä tulleen kirjeen, jossa kysyttiin oliko Sylviayhdistys halukas ottamaan osaa ensin mainitun yhdistyksen alkuunpanemaan eläinsuojeluskokoukseen Helsingissä tulevan kesäkuun alussa.

Yhdistys päätti kokoukseen lähettää yhden edustajan, jonka yhdistys sitä varten vastaisuudessa valitsee.

Herra K. Verkon johtokunnalle lähettämä rahasumma, 27 mk 5 p., joka oli koottu kansakoulunopettajaseminaarin valmistavan koulun oppilaiden keskuudessa Z. Topeliuksen muistoksi, päätettiin kokouksessa panna Z. Topeliuksen Sylviarahastoon, pitäen sitä hyvänä enteinä, että jo samana päivänä, kun rahasto perustettiin, lahjoitus siihen saatiin lisätä.

Sitten kun neiti O. v. Fieandt oli lausunut mielihyvänsä siitä, että yhdistys puheenjohtajansa avulla oli ollut tilaisuudessa julkaisemaan »Mietteitä eläinsuojelasiasiassa», jonka kautta ei ainoastaan saatu levenemään Z. Topeliuksen arvokkaat lausunnot eläinsuojelusasiassa, vaan myöskin yhdistys oli saanut hyvän tulon, ja läsnäolleet olivat lausuneet johtokunnalle kiitollisuutensa, päätettiin kokous.

Vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin puheenjohtajaksi kansanopistonjohtaja Uno Stadius ja sihteeriksi rva Julia Stadius; rahastonhoitajaksi valittiin nti Otilia v. Fieandt, koska rva Stadius ajan-

puutteen tähden kieltäytyi tointa vastaan ottamasta, lupautuen kumminkin edelleenkin lähettämään yhdistyksen merkkejä, sääntöjä, listoja ja julkaisuja y. m. sekä yhdistyksestä antamaan pyydettyjä tietoja. Merkkien ja selontekojen tilaukset ovat siis lähetettävät — kuten ennenkin — osotteella Rouva Julia Stadius, Helsinki, Itä Henrikinkatu 1.

Toimenpiteet yhdistyksen toiminnan edistämiseksi.

Kun Sylviayhdistyksen menestys etupäässä riippuu opettajien ja opettajatarten harrastuksesta ja myötävaikutuksesta, on johtokunta päättänyt ryhtyä seuraaviin toimenpiteihin:

1) Että, paitsi vuosikertomusta, joka joka syksy on Sylviayhdistyksen asiamiesten ja piirien johtajien lähetettävä, jos mahdollista joka kevät olisi lähetettävä pienempi julkaisu, joka sisältäisi tietoja Sylviayhdistyksestä ja eläinsuojelustyöstä yleensä, ehdotuksen Sylviajuhlien ohjelmaksi y. m. mikä voisi olla hyödyksi. Katsoen siihen, että aika oli niin pitkälle kulunut ei tänä keväänä olisi mitään erityistä julkaisua annettava, vaan olisi vuosikertomukseen liitettävä soveliaita tiedonantoja.

2) Että yhdistyksen äänenkannattaja Sylvia ilmaiseksi lähetettäisiin kaikille asiamiehille ja piirien johtajille.

3) Että joka vuosi vietetään määrättyä Sylviapäivää. Sylviapiireissä tehdään selkoa yhdistyksen tarkoituksesta ja samalla vahvistaakseen yhteisyyden tunnetta ja elähyttääkseen harrastusta, järjestetään siten että osa ohjelmasta on yhteinen kaikille piireille, niin että pidetään joko sama puhe, tai lausutaan sama runo, lauletaan sama laulu tai kerrotaan sama satu. Tämä ei suinkaan estä ohjelmaan ottamasta enempiä puheita, lauluja, leikkejä j. n. e. Sylviapäivän voi viettää joko erityisenä juhlanä, tehdä huvimatkan tai ilman muuta viettää koulussa, kunhan vaan yhdistyksen tarkoitus tehdään selväksi ja harrastusta ylläpidetään.

4) Että kaupungeissa ja maaseuduilla, missä asiamiehillä on vaikea johtaa ja koossa pitää Sylviapiirejä, olisi valittava erityinen valiokunta, joka avustaisi luentoja, juhlien y. m. toimeenpanossa.

5) Että yhdistyksen asiamiehiä ja Sylviapiirien johtajia kehoitettaisiin tekemään ehdotus Sylviapäivän ohjelmaksi, kuin myöskin että he avustaisivat johtokunnan kevätjulkaisua ja yhdistyksen äänenkannattajaa Sylviaa ja siinä esittäisivät toivomuksiansa.

Pikkulintujen suojeleminen

on Sylviayhdistyksen tärkeimpiä tehtäviä. Ja koska pesäpönttöjen sijoittaminen erinomaisesti sellaista suojelemista edistää, on Sylvian 2 ja 4 numerossa tarkka, kuvilla varustettu kertomus, mitenkä niitä tarkoituksenmukaisimmin laitetaan, sijoitetaan ja hoidetaan. Varsin toivottavaa olisi, että opettajat ja muut maaseudulla asuvat henkilöt kehottaisivat lapsia sellaisia pönttöjä valmistamaan ja hoitamaan. Sylviaan otettu kertomus on Kansanvalistusseuran toimittamasta ja maisteri Thorsten Renvallin kirjoittamasta kirjasta: »Suomen hyödylliset ja vahingolliset linnut». Esipuheessa kirjoitukseen lintujen pesäpönttöistä tekijä lausuu:

On olemassa yksinkertainen ja varma keino, jonka kautta ihminen voi houkutella läheisyyteensä hyödyllisiä lintulajia ja tämä keino on pesimispönttöjen hankkiminen niiden varalle. Se on kyllä totta, että vain harvat linnut ottavat tehdäkseen pesänsä tällaisiin pönttöihin, mutta niihin kuuluu kottaraiset ja tiaiset, jotka juuri ovat ihmisen kaikkein hyödyllisimpiä ja uskollisimpia liittolaisia sodassa turmiollisia hyönteisiä vastaan. Ne eivät siis millään muotoa ole halviksittavia liittolaisia, ne, joita ihminen tällä huokealla ja vähätöisellä tavalla voi hankkia itselleen. Naulaamalla kokoon muutamia laudanpäitä tahi ontoksi kovertamalla muutamia lahonneita pölkkyjä, voi näet maamies hankkia läheisyyteensä useampia paria näitä väsymättömän ahkeroita pikkulintuja, jotka ovatkin juuri pantu ehkäisemään hyönteisten tekemää tuhoa vainiolla ja metsissä. Kun tietää että yksi ainoa hyönteissyöjä lintu päivässä syö niin suuren määrän hyönteisiä, että niiden yhteinen paino on suurempi kuin syöjän oma paino, voi vähin arvata, kuinka suuressa määrin 20, 30 tahi 40 paria, joilla sitä paitsi on nälkäiset pojat ruokittavina, hävittää näitä turmiollisia eläimiä ymmärtäväisen maamiehen tiluksilta.

Ehkä joku arvelee että jos näitä pesimispönttöjä varustaa suuret joukot syksyllä, jäävät monet niistä varmaankin keväällä tyhjiksi, sillä mistäpä niihin kaikkiin noin äkkiä ilmestyisi asukkaita. Mutta se, joka on vähäkin tutkinut oloja luonnossa, tietää kuinka vähän on olemassa sopivia onttoja puita, joihin sellaisiin paikkoihin pesivät linnut voisivat rakentaa pesänsä. Ja kun lintu vihdoin viimeinkin on löytänyt sopivan puun ja asettunut siihen asumaan, voi satua ettei hän seuraavana vuonna enää löydäkään entistä pesäpaikkaansa. Kun, näet, tiainen palajaa talviretkiltään, on koko entinen tuttu metsä ehkä kaadettu tahi kentiesi on ainakin tuo vanha ontto pesäpuu hävinnyt paikoiltaan, joko sitte myrskyn tahi metsänraivaajain kaatamana. Viimeksi mainitussa tapauksessa sattuu, ikävä kyllä, liiankin usein että metsästä korjataan pois ei ainoastaan tuulen kaatamat puut, vaan myöskin vanhat ja ontot puut ja kannot. Tiainen ei sentähden löydä metsässä sopivaa pesäpaikkaa; taikka ei puhtaaksi raivatun metsän suorien ja karsittujen puiden joukossa tapaa ainoatakaan lahonnutta puuta, jonka runkoon se voisi kovertaa itselleen pesän ja metsän siivekkäiden hyväntekijöiden on sentähden pakko vetäytyä pois ja etsiä sentuja semmoisia, joissa vielä tapaavat sopivia pesäpaikkoja. Kehotan sentähden maamme paremmin viljellyissä seuduissa asuvia maanviljelijöitä, jotka eivät ennen ole

tulleet huomanneeksi näitä asianhaaroja, metsää raivatessaan ja harventaessaan jättämään paikoilleen ontot puut, tahi niiden sijaan varustamaan metsiinsä pessimispönttöjä. Tämän kautta voi maanviljelijä pysyttää alueellaan nämä metsien suojelijat, joiden toimi on niin tuikeksi tärkeä, että ilman niitä huolellisimminkin hoidetut metsät voivat joutua puitasyövien hyönteisten turmelemiksi.

Z. T:n viimeinen kirje.

Viimeistä kirjettä, jonka yhdistyksen sihteeri sai Z. Topeliukselta, voi todellakin sanoa jalon vainajan *testamentiksi Sylviayhdistykselle*. Koska varmaankin kaikki, jotka työskentelevät yhdistyksemme hyväksi, jonka rientoja Z. T. niin lämpimästi harrasti, mielellään tahtovat tietää, mitä hän viimeiseksi sille lausui, seuraa tässä kirje sellaisenaan.

Koivuniemellä jouluk. 6 p:nä 1897.

»Kiitän kirjeestä ja vuosikertomuksesta. Lämpimän sydämmen tunnen »hyvästi sen haaveillessakin. Nuorena me haaveilemme kaikesta suuresta, jota »kerran aiomme toimittaa; sittemmin me korjailemme haaveilua, miten olemme »tahtoneet ja miten meidän olisi pitänyt ja sekin on unelma, rengas, joka näyt- »tää puun kasvavan. Alkaa voi liian suuresti, vaan ei liian suuresti uneksia. »Todellisuudelle täytyy aina jättää tinkimisen varaa, muutoin jää vain tyhjä »kuori tarkoituksettomasta elämästä.

»Sylviayhdistys on, niinkuin sanotte, kylvöketo, hyvin hedelmällinen, »mutta paljo siinä on juoksuhiekkaakin. Useimmat liittyvät vain *mukana ollak- »seen* ja välittävät sillä välin viisi koko tarkoituksesta. Oikeutta seuraa velvol- »lisuus ja velvollisuutta vastuunalaisuus. Lupauksia ei tehdä, ne täytyy siis »edellyttää. Jokaisen renkaan eli haaraosaston vuosikokouksissa on kysyttävä, »onko kukaan ollut julma eläimille ja sellainen hairahdus rangaistava esim. kol- »miasteisesti joista: 1) varotus, 2) erottaminen vuodeksi ja merkin menettäminen »samaksi ajaksi ja 3) erottaminen ainaiseksi. Vapaatahtoisestikkin on sallittava »erota. Kaikki riippuu johtajasta. Kevätyhtiöissä sattui ennettäin sellaisia seik- »koja, kun tytöt valittivat pojista, vaikkei siitä ollut mitään säädetty. Suora- »naisten hyvään töiden esittäminen on osottaunut vaikeaksi toteuttaa. Eihän »kaikilla ole lintuja ruokittavana eikä hevosia säälittävänä. Palaan entiseen eh- »hotukseeni *hoidokkaista*, mutta niin ettei se ilmoittautujalle ole pakollista, vaan »vapaaehtoista. Rakkaus kasvaa siemenen lailla yhdestä kaikkiin ja Jumalan »rakkaus on alkulähteenä. Anna lapsen suojella itseään heikompaa ja se kehittää »hänen jaloimpia tunteitaan, samalla kun lapsi, itsekin heikko, tuntee tydy- »tystä voidessansa suojella heikompaansa.

»Jos jotain saan valmiiksi tammikuun Sylviaan — olen kirjoittanut muu- »tamiin joululehtiimme, Ruotsiin en tänä vuonna mitään — niin se käsittelee

sellaista suojelemista, kertomuksessa kuvattuna. Pyydän muutamalla rivillä ilmoittamaan, milloin käsikirjoitus on lähetettävä.

»Tärkeätä asialle on kasvattaa nuorempia voimia jatkamaan meidän väsyttämme. Johdosta sittenkin kaikki riippuu. Ja enemmän minä luotan uhrautuvaisten naisten toimintaan kuin luomakunnan herrain, joilla on aina monta rautaa tulella.

»Sylvia yhdistys on kylvänyt ja nyt kylvämistä jatkettaessa on hedelmä suojettava. Kantakoon se runsaan sadon elämälle eikä vain haihtuvia tunteita! Kiitos jatkuvasta harrastuksesta, — elä viskaa kirvestä kaivoon, jatka, ja lue niihin, jotka yhdistykselle menestystä toivovat, myöskin kohta loppuun kulunut välikappale aatteiden palveluksessa. Z. T.»

Kehoitus.

»Sylvia yhdistys on kylvänyt ja nyt kylvämistä jatkettaessa on hedelmä suojettava.»

Nämä Z. Topeliuksen sanat sisältävät lyhyesti Sylvia yhdistyksen vastaisen tehtävän. Totuutunako tämä tehtävä ja kantaako se runsaan sadon elämälle eikä vain haihtuvia tunteita, riippuu etupäässä siitä, ryhtyvätkö maamme opettajat yhteistyöhön, edistäen ja auttaen Sylvia piirien muodostamista kouluissa. Tosin lisää tämäkin utterain työntekijäin kylläkin raskasta työtä isänmaan palveluksessa. Mutta eihän Sylvia piirin muodostaminen kuitenkaan niin kovin paljon aikaa vie. Tarvitsee vain herran ottaa asia puheeksi lasten kanssa. Merkit voi tilata postikortilla ja pieni huvimatka tai vain kokous koululla yhdistyksen tarkoituksen selvittämiseksi ja harrastuksen elähtyttämiseksi ei toki liian työlääksi lukeutune. Rohkenemme siis, arvoisat opettajat, kunnioittaen pyytää Teitä harrastuksiamme suosiollisesti auttamaan.

Varsin suotavaa olisi, että Sylvia yhdistyksen asiaa harrastavat henkilöt kaupungeissa ja suurehkoissa kunnissa valitsisivat keskuudestaan johtokunnan, joka huoltaisi yhdistyksen asioita: toimittaisi esitelmää, järjestäisi juhlia, levittäisi yhdistyksen kirjasia y. m. Varmasti se työtä helpottaisi ja koituisi asialle hyväksi.

Mutta emme vetoo ainoastaan opettajiin tässä huomiota ansaitsevassa asiassa. Kaikki eläinsuojeluasiana harrastavat henkilöt sekä kaupungissa että maaseudulla voivat sitä edistää Sylvia piirejä perustamalla. Ei siihen välttämättömästi koulun luokkia tarvita; muutamat lähimmän ympäristön lapset kyllä riittävät. Monelle lasten ja eläinten ystäväälle avautuisi siinä mieluinen ja siunausta tuottava toimiala ja ihan varmasti runsas ilon lähde. Sillä työmaa on hedelmällistä ja lämmin harrastus ja hyvä tahto saa suuria aikaan. »Johdosta sittenkin kaikki riippuu», sanoo Z. T.

Tuntunee kenties oikeudettomalta aikana sellaisena, jolloin mieliä kiinnittävät niin vakavat kysymykset kuin nykyään, ottaa puheeksi monen mielestä niin pieni asia kuin eläinsuojeluasiana. Mutta työ ihmisyiden ja oikeuden hyväksi ei kuitenkaan milloinkaan liene oikeudeton, vielä vähemmän työ kasvavan sukupuolen siveelliseksi kehittämiseksi, herättäen nuorisossa vastuunalaisuuden tunnetta heikompiä olentoja kohtaan, kaikista vähimmin nyt, jolloin ihanteelliset pyrkinnöt juuri ovat asetettavat itsekästen harrastusten, pikkumaisuuden ja nautinnon himon edelle. »Aineellisilla tarkoituksilla elämässä on rajansa mutta ihanteelliset edistyvät ajatukset läpi aikojen sukupolvesta sukupolveen». Z. T:n kultaisia sanoja, sydämeeseen painettavia.

Huom.! Sylvia yhdistyksen merkkejä ja sääntöjä lähettää sekä kaikkia tarkempia tietoja antaa yhdistyksen sihteeri, rouva Julia Stadius. Osote: Helsinki, I. Heikinkatu 1.

Yhdistys maksaa kaikki lähetyskustannukset.

Helsingissä maaliskuulla.

Sylvia yhdistyksen hallitus.

Tehokkaimpia keinoja eläinsuojeluasian edistämiseksi lap-
sissa on epäilemättä heille sopiva eläinystävällinen kirjallisuus,
jonka vuoksi Sylviayhdistyksen hallitus mitä lämpimimmin
kehoittaa levittämään yhdistyksen äänenkannattajaa, neiti Immi
Hellénin toimittamaa eläinsuojelulehteä

—❖— Sylvia, —❖—

jota ilmestyy numero kuussa (paitsi kesäluvalla) 8-sivuisena, ku-
vitettuna ja jota avustavat professori O. M. Reuter, nimi-
merkit R. H., Aina, neiti Alli Nissinen y. m. tunnetut kirjaili-
jat. Hinta on:

1 markka vuosikerralta

(Postimaksukin siihen).

Joka 11 kappale ilmaiseksi.

Sylvian liitteenä ilmestyy sitä paitsi

—❖— NUORISONLEHTI, —❖—

KEHITTYNEEN NUORISON ÄÄNENKANNATTAJA.

Vaikka tämä lehti ei olekaan erityisesti eläinsuojelun
äänenkannattaja, edistää se kumminkin eläinsuojeluasiasiaa, koska
se seuraa Sylviaa ja siten kehittyneeseenkin nuorisoon levittää
eläinystävällisiä mielipiteitä.

Sylvia ynnä Nuorisonlehti maksaa:

1 mk 50 p:ää vuosikerralta.

Postimaksukin siihen. — Joka 11 kappale ilmaiseksi.

Opettajia, eläinsuojelusyhdistyksiä ja muita eläinsuojelusta
harrastavia henkilöitä pyydetään hyvantahtoisesti edistämään
Sylvian Nuorisonlehden levittämistä.